

*Tanácsok,
időszერűségek,
érdekességek*

2019
II. negyedév

II. negyedév

1. A CSALÁD ISTEN ÖTLETE

A család olyan szó, amely az emberekben világszerte általában kellemes érzéseket vált ki. Az emberek leginkább a veszélyhelyzetekben gondolnak a családjukra, vagy ha valamit meg kell osztaniuk illetve meg kell ünnepelniük. Akkor is sokat gondolunk a családunkra, amikor az iskola vagy a munka miatt egy időre távol vagyunk az otthonunktól. A legtöbb ember vágyat érez arra, hogy átölelje a családtagokat és élvezze a családi légkört egy-egy hosszabb távollét után. Isten után általában a család az, amely kiváltja nálunk a biztonság, az oltalom és az emberi melegség érzetét.

A családdal kapcsolatos tapasztalatokat nem véletlenül szerezzük. A család Isten elgondolása a kezdetek óta. A családban identitást, nevet és hagyományt szerzünk. A család olyan emberekből áll, akikkel hosszú távú kapcsolatokat alakítunk ki, és akikkel a leginkább jól érezzük magunkat. A családból szinte mindig belső hajtóerőt nyerünk, amely befolyásolja céljainkat és törekvéseinket, és a jólét-érzetünkre is kihatással van; befolyásolja, hogy kik vagyunk valójában, vagy kivé akarunk válni.

A család elnevezés alatt leggyakrabban a szülőket, a testvéreket, a nagyszülőket, az unokákat, a nagybácsikat, a nagynéniket, más rokonokat, a házastársakat és a gyerekeket értjük. Néha a jó barátokat is családtagoknak tekintjük.

Mózes első könyvében az 1, 27-28 versekben ilyen leírást kapunk a család kezdetéről: „Teremté tehát az Isten az embert az ő képére, Isten képére teremté őt: férfiúvá és asszonnyá teremté őket. És megáldá Isten őket, és monda nekik Isten: Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet és hajtsátok birodalmatok alá; és uralkodjatok a

tenger halain, az ég madarain, és a földön csúszó-mászó mindenféle állatokon.”

A Biblia – Isten ihletett szava az emberiséghez – az első könyvének első fejezetében azt mondja, Isten teremtett egy családot, és hangsúlyozza, hogy ez az alapvető társadalmi egység Isten számára rendkívüli fontossággal bír, ezért a számunkra is fontosnak kell lennie.

De hiába tervezett Isten a család számára boldogságot, mindnyájan tudjuk, hogy nem minden úgy történik, ahogy kellene. A házastársak gyakran nem tudnak megegyezni. A holtomiglan-holtodiglan gyakran válással végződik. A kapcsolat még meg sem kapja a házassági formát, máris szétmennek, még ha születtek is gyerekek, és még ha sok fájdalommal jár is. A gyerekek és a szülők gyakran haragszanak egymásra. A szülők úgy találják, hogy a gyerekek nem tisztelik őket eléggé, a gyerekek meg úgy érzik, hogy a szülők túlonként az ellenőrzésük alatt tartják őket; vagy éppen azok hagyják ott őket, akiknek a leginkább kellene róluk gondoskodniuk.

Az ilyen tapasztalatok gyakran zavart okoznak, mert amiről úgy gondolták, hogy boldogságot, melegséget és biztonságot teremt majd a számukra, éppen az ellenkezőjévé válik, talán még azok számára is, akik az egyházi padokban ülnek.

De minden csalódás és fájdalom mellett is, boldogan állíthatjuk, hogy van remény a modern családok számára. Ha az emberek elfogadják a népszerű társadalmi állásfoglalást, hogy először és mindig csak magukra gondoljanak – tehát amit egyénileg kaphatnak, és nem arra, amit egyénileg adhatnak – a családok továbbra is fájdalmat, depressziót, elégedetlenséget, reménytelenséget és kétségbeesést fognak tapasztalni. A reményt az az isteni szemlélet adja, amelyet az általa tervezett családnak szánt. De ezen elvek újbóli megértése mellett az alkalmazásukra is szükség van, annak érdekében, hogy megtapasztalják az örömet, a melegséget és a békét, amelyre a családot Isten megtervezte.

Ebben a negyedévben a családról fogunk elmélkedni, Isten család-elképzeléséről valamint az általa felállított elvekről, hogy család-jaink az Ő elképzeléseinek megfelelően működjenek. Hisszük, hogy a bibliatanulmányozásaink ebben a negyedévben áldásosak lesznek

a számunkra és arra fognak majd ösztönözni bennünket, hogy javítsunk a családi kapcsolatainkon.

2. TI HOGYAN ÍRNÁTOK LE A CSALÁDI KAPCSOLATAITOKAT?

Vajon naponta békés, elégedett családi életet éltek, vagy a mindennapjaitok inkább valamilyen utcai verekedésre hasonlítanak, amelyeket megpróbáltok elkerülni vagy túlélni? Gondolod, hogy haladsz az erősebb és egészségesebb család megteremtésében, vagy dühös, csalódott, ideges vagy, és minden újabb nap még tehetetlenebbé válsz?

Mit lehetne tenni azért, hogy ne menjenek tönkre a családi kapcsolataid, hanem inkább hatékonyabbá váljanak és minél több valódi, kölcsönös kommunikációt tartalmazzanak?

A tényállás az, hogy nincsenek tökéletes családok, mivelhogy tökéletes emberek sincsenek. Tehát, amikor a jó kapcsolatú családokról beszélünk, nem mondhatjuk, hogy azok problémamentesek. Ehelyett egy olyan családot írunk le, amelynek tagjai elég magas szintű elégedettséggel és stabilitással rendelkeznek. Az egészséges kapcsolatú család – a házastársak és a szülők-gyermekek között szemlélve – megpróbálja időben rendezni a konfliktusokat, és úgy dönt, hogy türelmes és megértő lesz, aki kész megbocsátani. Habár nem könnyű ilyen döntést hozni, de minden erőfeszítést megérdemel, mert a család, amelynek ez sikerül, boldogabb egészségesebb lesz, és minőségesebb életet fog élni.

Hogy a családok eredményesebben működhessenek, és ez sokáig el is tartson, fontos, hogy a családtagok minden nap kitartóan igyekezzenek ennek elérésében. Minden családtagnak el kell döntenie, hogy naponta, értelmes módon egyetértésre fog törekedni – mások meghallgatása és türelem tanúsítása által akkor, amikor könnyebb lenne éppen ellentétesen viselkedni, ahogy az emberi természetünk diktálja.

Vannak olyan lépések, amelyek mindennapi alkalmazása esetén, hosszú távon erősebb és egészségesebb családokat hozhatunk létre, melynek eredményeként a családtagok biztonságban érzik magukat, és készen állnak a nehézségek leküzdésére, amelyek minden családban elkerülhetetlenül megjelennek.

A családi kapcsolatok szakértői gyakran azt mondják, hogy a család minősége a kommunikációjuk minőségétől függ. Az erőteljes családi kapcsolatok kiépítése, a megfelelő kommunikáció nélkül olyan, mintha szülő nélkül szeretnénk szülőlet nyerni. Ez egyszerűen lehetetlen. Az egészséges kommunikáció az az alapvető készség, amely az erős családi egység létrehozásához szükséges. Minél bizalmasabbak a családi viszonyok, annál több figyelmességnek és tiszteletnek kell lenni a kommunikációjukban.

Stephen Covey, a családi ügyek vezető szakértője, a „Az eredményes családok hét bevált szokása” (The 7 Habits of Highly Effective Families) című könyvében kifejti a „pro-aktivitás” ötletét, mint a hatékony kommunikációhoz szükséges ügyességet. Az alapvető elképzelés azt mondja, hogy az inger és a válasz között – az idő, amikor valaki mond valamit, és amikor te válaszolsz rá – kell lennie egy rövid köznek. Ebben az idő-közben minden családtag szabadon megfontolhatja a válaszát – mit fog mondani és hogyan fogja mondani. És ez a válasz a családi beszélgetés és a családi boldogság alapját fogja felépíteni. De ahhoz, hogy ez az elképzelés működjön, és hogy a család sikeresen kommunikálhasson, ezt a készséget folyamatosan alkalmazni kell, hogy szokássá válhasson. Annyi biztos, hogy e három dolognak abban az idő-közben kell lezajlania, amely a családtag által közölt dolog és a ti válaszotok között van.

1. Hagyjatok egy kis időt magatoknak, hogy lenyugodjatok – ahelyett, hogy azonnal válaszolnátok apátok, anyátok, lányotok, fiatok, férjetekek vagy feleségetekek kijelentésére.
2. Gondolkodjatok el azon, hogy mit kellene mondanotok, és mit nem.
3. Válasszátok ki a megfelelő választ, amely az adott helyzetben a békéhez és nem az veszekedéshez vezet.
4. A jó család megteremtéséhez elszántság, határozottság kell. Ezért mindent, amit érdemes megtenni, érdemes helyesen tenni. Döntsetek tehát a helyes kommunikáció mellett, és megtapasztaljátok, hogyan virágzik a családotok napokon, heteken, hónapokon és éveken keresztül.

3. EGYESÜLÉS

Isten azzal a céllal hozta létre a házasságot és a családot, hogy az embereknek adjon egy közösséget, amelyben megtapasztalhatják az összetartozást. Bár ennek a folyamatnak meg vannak a saját, problémás pillanatai mégis lehet ígéretes, itt és most.

Isten házassági terve sokkal könnyebben megvalósítható, ha a házaspárok az „érzelmi bankszámlának” nevezett ötletet használnak. Az érzelmi bankszámla hasonló minden más bankszámlához. Pénzt akkor vehetünk fel róla, ha van valami a számlán. És mindannyian tudjuk, mi történik, ha többet veszünk fel, mint amennyi a bankszámlánkon van – pénzügyileg mínuszba jutunk. Így történik ez a házasságban is. Ha a házasságban mindig csak elveszünk, elveszünk, elveszünk, anélkül hogy a házastársunk jólétébe befektetnénk, akkor a házastársi viszonyunktól már nem várhatunk sokat. Ha kedvesek vagyunk a házastársunkhoz, akkor befektetünk az emocionális bankszámlára. Minél több érzelmi „befizetést” végzünk a partnerünk érzelmi bankszámlájára, annál gazdagabbak leszünk. És fordítva – ha megpróbálunk többet felvenni, mint amennyit befektettünk, tönkremegy a kapcsolatunk.

A következő hat eljárás segíthet a házaspároknak, hogy egyeztessék érzelmi bankszámlájukat. Azok, akik hajlandóak legalább egy ilyen javaslatot kipróbálni, valószínűleg pillanatnyi javulást fognak érezni a házassági kapcsolatukban.

Ne beszéljeteK negatívan a házasságtokról

Az emberi ész hajlamos azt hinni, amit kimond. Ha mindig arról beszéltek, hogy nincs harmónia a házasságtokban, végül teljesen el is hiszitek. A tényállás az, hogy minden házasságon lehet fordítani, amennyiben a házastársak hisznek ebben és eldöntik, hogy erősebbé teszik a kapcsolatukat. Igaz a bibliai kijelentés, hogy: „Ha hiheted azt, minden lehetséges a hívőnek.” (Márk 9,23)

Buzgón imádkozzatok a házasságotokért és a házastársatokért

Kérjétek Istentől, hogy gyógyítsa meg a házasságotokat, és várjátok a csodát. Isten „véghetetlen bőséggel mindeneket megcselekedhetik, feljebb hogysesem mint kérjük vagy elgondoljuk, a mi bennünk munkálkodó erő szerint.” (Eféz 3,20).

Tanuljátok meg és alkalmazzátok a sikeres kommunikáció tudományát

A házasságban felmerülő problémák nem mindig igazi problémák. Számos kérdés megoldható, amennyiben hajlandók vagyunk egymást meghallgatni és igazi megértést tanúsítani. És hadd emlékeztesselek benneteket a Jakab 1,19-ben található bölcsességre: „legyen minden ember gyors a hallásra, késedelmes a szólásra, késedelmes a haragra”.

Fedeztétek fel, mit szeret a házastársatok, tegyétek azt és ne hagyjátok abba. De arra is ügyeljétek, mit nem szeret a házastársatok, és azt ne tegyétek.

Amennyiben a házastársak alkalmazzák a Máté 7, 12 aranszabályát: „Amit akartok azért, hogy az emberek ti veletek cselekedjenek, mindazt ti is úgy cselekedjétek azokkal”, házasságuk felvirágzana és arányosan erősödne.

Gyakran bocsászatok meg

A házasságban – amely a legbizalmasabb kapcsolat – a házaspárok időnként sérülékenyek. Ezért szükséges, hogy a párok megtanuljanak megbocsátani egymásnak.

(Itt nem a bántalmazások miatti fájdalomról beszélünk. Ha bármilyen fizikai vagy érzelmi bántalmazást tapasztaltok, kérjétek segítséget egy képzett tanácsadótól vagy szakértőtől. Ilyen segítség nélkül a bántalmazás valószínűleg még erőteljesebb lesz.)

Sokat nevesetek

Sok házastársi vita egyszerűen a párok személyiségéhez kapcsolódik. Ám megtanulhatják, hogy nevensenek a véletlenszerű félreértéseken. A Példabeszédek 17,22-ben találjuk bölcs Salamon következő

észrevételét: „A vidám elme jó orvosságul szolgál; a szomorú lélek pedig megszáraztja a csontokat.”

4. AZ EREDMÉNYES SZÜLŐK

A gyermeknevelés manapság sokkal nehezebb, mint bármikor. A gyermek karakterének megteremtése sokkal sürgetőbb, mint korábban, mert a gyerekek naponta a szüleitől eltérő értékekkel fognak találkozni. Naponta összezavarják őket mind a felnőttek, mind a kortársaik a különféle üzenetekkel a médiákban és az Interneten. E zavaró üzenetek hatására érzéketlenné válnak olyan társadalmi problémák iránt, mint az erőszak, az erkölcstelenség, a bántalmazások és a megkülönböztetések.

A tizenéves gyilkosságokkal, az iskolai visszaélésekkel, az iskolai lövöldözésekkel, az öngyilkosságokkal meg a kábítószer- és alkoholfogyasztással kapcsolatos statisztikák jelentős változásokat mutattak ki a gyermekkori természetben. Ezért a gyerekek manapság sokkal nehezebben tanulják meg az önkontroll, az önértékelés és az embertársi együttérzés alapvető leckéit. Ma a gyermekek hajlamosabbak a depresszióra, a szorongásra és az impulzív magatartásra. Ugyanakkor erősebb gazdasági nyomás nehezedik a szülőkre, akik keményebben és hosszabb ideig dolgoznak, így kevesebb idejük marad a gyerekekkel való barátkozásra. De mindezek ellenére, még mindig a szülő az, aki a legjobban megvédheti a gyermeket a különféle kockázatos viselkedésektől, mint amilyen az szeszesital fogyasztása, a droghasználat, a házasság előtti szex és az étkezési zavarok. A gyermekek nevelésében naponta részvevő szülők, idővel, megkapják jutalmukat, amikor látják, hogy gyermekeik egészséges és felelősségteljes emberekké nőttek. Habár a gyermeknevelés tudománya nem egy pontosan meghatározott tudomány, és nincs rá garancia, a szülő, aki a legtöbb időt tölti a gyerekekkel, valószínűleg nagyobb hatással lesz rájuk és jobban fel tudja őket készíteni a felnőttkorra.

Az értékek egy nemzet vagy egy család tagjainak közös, fontos meggyőződése arról, hogy mi a jó és mi nem jó. Az értékek jelentősen befolyásolják az egyének viselkedését, és minden esetben szabályként vagy iránymutatásként szolgálnak. Az alapvető erkölcsi értékek néme-

lyike például a becsületesség, az integritás, a tisztelet és a mások iránti felelősség.

Az értékeinket a karakterünk fejezi ki. A karakter nem az, amit mondunk – hanem amik vagyunk. Így éljük az értékeinket. Valaki ebben a tekintetben azt mondta: „Lehet, hogy a gyermeked nem teszi meg, amit mondasz, de valószínűleg megteszi, amit lát.”

Hogyan segíthetünk a gyerekeknek abban, hogy olyan főveket, mint a nagylelkűség, a kedvesség, a gondoskodás, a tapintatosság, a megbocsátás és az együttérzés – aktív igékké tegyék az életükben?

Hogy eredményesek lehessenek, a szülőknek meg kell érteniük néhány igazságot, amelyet alkalmazniuk kell a gyermekeikkel való kapcsolatukban. Szülökként meg kell értenetek, hogy a tisztelet minden erkölcsiség alapja – tisztelnünk kell magunkat, másokat és a világmindenség Alkotóját. Szülökként tisztelnetek kell a gyermekeiteket és viszonzásként várhatjátok majd az ő tiszteletüket. Ha felelősségteljes gyermekeket akartok nevelni, akik értékelnek titeket, akkor emberi lényként kezeljétek őket.

Szülők, jegyezzétek meg, hogy a tettek mindig hangosabban beszélnek, mint a szavak. A gyerekek figyelemmel kísérik a szülők viselkedését. Megjegyzik és később ők is azt teszik, amit a számukra fontos személyek tesznek, ahogy ők élnek, és ahogy mások iránt viselkednek. A példaadás nagyon eredményes tanító. Azt se kell elfelejteni, hogy a példaadás nem igényel tökéletességet. A példaadás abból áll, hogy a gyerekek észrevegyék az erkölcsi és a keresztényi ideálokhoz való hűségüket. Ide tartozik még annak a megmutatása is, hogy mit tesznek az erkölcsös emberek, miután hibáztak. A bocsánatkérésben is példát kell nekik adnunk. A példaadásba az is beletartozik, hogy elmagyarázzátok a gyerekeknek, igenis törekszetek a meggyőződésetek szerint élni. Ha keresztények vagytok és hisztek Krisztusnak, akkor szükséges megmutatni a gyermekeiteknek, hogyan élhetnek Jézus földi életének a mintájára.

A szülőknek biztosítaniuk kell, hogy a gyerekek lássák és hallják, mit tartanak a szülők értékesnek. Valaki egyszer azt mondta: „Nem csak gyakorolnunk kell azt, amit hirdetünk, hanem hirdetni is kell, amit gyakorolunk.” A gyerekeknek a szavainkra és a tetteinkre is

szükségük van. Ne csak azért beszéljünk az értékeinkről, hogy elérjék a legtöbb tőlük telhetőt, hanem azért is, hogy rámutassunk az értékeink középpontjában álló okokra és meggyőződésekre. A szülőnek irányítaniuk, szabályozniuk, meghallgatniuk és tanácsolniuk kell a gyermeket.

5. A SZERETET - MINDEN KAPCSOLAT ALAPJA

Az Új Testamentumban olvassuk, hogy Isten a szeretet (1Ján 4,16). Éppen ezt az isteni szeretetet kell bemutatnunk a gyermekeinknek. A gyermekeknek a szeretetben kell meggyökerezniük, és a szeretetre kell alapozniuk, amely az Isten irántunk tanúsított szeretete – a feltétel nélküli szeretet. A szeretet, amely nem vár semmit cserébe. Az ilyen szeretet segít a gyerekeknek, hogy pozitív képet hozzanak magukról, hogy értékeljék önmagukat és belső erőt nyerjenek. A szeretet, amelyről itt beszélünk az aktív és nem a passzív szeretet.

A szülők szeretete abban nyilvánul meg, hogy időt és figyelmet fordítanak a gyermekeikre, támogatják őket, ápolják velük a kapcsolatot, felállítják számukra a határokat, és odaadással vannak irántuk. Ez a valódi, aktív szeretet fog összekötni minket a gyermekünkkel, vagy gyermekeinkkel. Ez a szeretet fogja megtanítani őket arra, hogy szeressenek másokat, ahogy önmagukat is megtanulták szeretni. A gyerekek és a felnőttek, akik nem érzik magukat szeretve, nehezen tudják szeretni önmagukat, és az embereket. A gyermekeknek tudniuk kell, hogy mindig meghallgatjuk őket, és hogy elég fontosak ahhoz, hogy teljes odafigyeléssel hallgassuk meg a mondanivalójukat. Így szeretve érzik magukat.

A szülők nem mehetnek rövidebb úton, még a túl elfoglalt szülők se. A közösen eltöltött idő minősége nem pótolja a minimálisan eltöltött idő mennyiségét. Az egészséges családok még a zsúfolt, kaotikus napirendet is a gyermekeik szerint alakítják és ütemezik, hogy együtt étkezhessenek, dolgozhassanak és szórakozhassanak. A lényeg ez: a szülőnek időt kell szentelnie a gyerekekre.

A szülőknek azt a hozzáállást kell közvetíteniük, hogy „meg tudom csinálni”, arra ösztönözve a gyerekeket, hogy próbáljanak ki valami újat. Meg kell tanulnotok, hogy megünnepeljétek a sikert, és hogy a kudarcot csak olyan kísérletnek nevezzétek, amely elmondja nekünk, mi az, ami nem működik. Egy olyan gyermek, aki sokkal több dicséretet és elismerést kap, mint kritikát és vádat, pozitív képet fog alkotni magáról. A szülők támogatják a gyermekeket és segíthetnek nekik, hogy tehetséges, alkalmas személyeknek tartsák magukat, olyanoknak, akik helyesen cselekszenek, és akiknek nem feltétlenül van szükségük a csoport támogatására. A szülői támaszt élvező gyerekeket kevésbé befolyásolhatja társaik negatív viselkedése.

Abban azonban biztosak lehetünk, hogy a szeretet és a korlátok felállítása együtt jár. E két tényező a szülőség legfontosabb feladata, ha olyan gyerekeket akarnak nevelni, akik a leginkább fogékonyak a szülői értékek elfogadására és a meleg, meghitt kapcsolatok kialakítására más emberekkel. A legfontosabb, hogy a gyerekek tudják, hogy bármilyenek is, bármit tesznek, vagy mondanak is, az nem fogja őket megfosztani a szüleik szeretetétől.

Amikor a szülők jó alapot teremtenek a gyermekek pozitív és egészséges fejlődéséhez, akkor a gyerekek nagy eséllyel Isten terve szerinti személyekké fognak válni. A gyermekek, vagy gyermekeitek képesek lesznek kiválasztani azt, ami jó, amikor nehéz választás előtt lesznek, és nem fogja őket könnyen befolyásolni a mások véleménye. Nemcsak arra fognak rájönni, hogy a szilárd karakter, az érzelmi intelligenciával együtt, a számukra nagyon előnyös, hanem azt is megértik, hogy a család, az egyház és a közösség egésze számára is használni fog, mert rendelkeznek az egészséges élet megteremtéséhez szükséges anyagokkal.

6. A HÁZASSÁGI VÁLSÁGOK

Máté evangéliuma 7. fejezetében a 24-től a 27-ig terjedő szövegrészben találjuk Jézusnak, a Hegyi-beszédben elhangzott szavait:

„Aki tehát hallja tőlem ezeket a beszédeket, és cselekszi azokat, hasonló lesz az okos emberhez, aki kősziklára építette a házat. És ömlött a zápor, és jöttek az árvizek, feltámadtak a szelek, és nekidőltek annak

a háznak, de nem omlott össze, mert kősziklára volt alapozva. Aki pedig hallja tőlem ezeket a beszédeket, de nem cselekszi, hasonló lesz a bolond emberhez, aki homokra építette a házát. És ömlött a zápor, és jöttek az árvizek, feltámadtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; az összeomlott, és teljesen elpusztult.”

Ezzel a szavakkal fejezte be Jézus az Isten országa etikai értékeiről és a követői iránti elvárásairól szóló beszédét, amelyet azokhoz intézett, akik úgy döntenek, hogy helyesen, az örök értékekre alapozva fognak élni.

A Hegyi-beszédben világosan kiemeli a házasság szentségét. Mert a Máté 5,27-28 versekben ez áll: „Hallottátok, hogy megmondatott a régieknek: Ne paráználkodjál! Én pedig azt mondom néktek, hogy valaki asszonyra tekint gonosz kívánságnak okáért, immár paráználkodott azzal az ő szívében.”

Korunk embere szinte majdnem elfelejtette, hogy a házasságot Isten állította fel, még az emberiség történelmének kezdetén, nagyon fontos isteni intézményként, amikor kijelentette: „Nem jó az embernek egyedül lenni; szerzek néki segítőtársat, hozzá illőt.” (1Móz 2, 18). Majd később hozzátette: „Annak okáért elhagyja a férfiú az ő atyját és az ő anyját, és ragaszkodik feleségéhez: és lesznek egy testté.” (24. vers).

Ha valaki azt akarja mondani, hogy ez egy ótestamentumi elképzelés, amely ránk már nem vonatkozik, az Új Testamentumban háromszor is elolvashatja ugyanezt a verset (Máté 19, 5-6, Márk 10, 7 és Efézus 5, 31) és meggyőződhet, hogy a házasság a legszorosabb és legintimebb közösség, amelyet az embereknek létre kell hozniuk.

Ezek a bibliaversek tele vannak megdönthetetlen elvárásokkal, a „férj” és a „feleség” egyes számban van, és nem többes számban. A kötelező bibliai utasítás egy férfi és egy nő házasságára vonatkozik, mert az 1Kor 7,2-ben is ezt olvassuk: „De a paráznaság miatt minden férfinak tulajdon felesége legyen, és minden asszonymak tulajdon férje.” Minden, ami több vagy más, mint ez: emberi eredetű, és nem felel meg az Isten által Édenben létrehozott modellnek. És itt nem tudjuk nem észrevenni a tényt, hogy Isten szándéka az volt, hogy a házasság örökké tartson.

Kétség kívül, Isten azért teremtette a házasságot és a családot, hogy az emberiség áldására legyen, és örömeire szolgáljon. Az egység, amelyről az 1Móz 2,24 beszél, nyilvánvalóan a férfi magányának (1Móz 2,18 és 20) kiegyensúlyozására szolgált. Ennek az egységnek a célja is az ember javát kellett munkálnia. De mindazt, amit Isten a mi javunkra és örömünkre teremtett, a Gonosz megpróbálja elpusztítani. Ez a Gonosz, melynek a sátán a kezdeményezője, nyilvánvalóan azon férfiak és feleségek segítségével halad előre, akik teljesen elfelejtették Isten szándékait a házassággal.

Gondolkodj el azon, hogy a házasságot és a családot köré vagy homokra építetted. Ha csak helyesen beszéltek, de nem éltek megfelelően, talán éppen önmagatokat csapjátok be vele, és elmulasztjátok az örömet, a békét, az áldást, amit Isten akar, hogy megtapasztaljátok a családi és a házaseletetekben?

Ha hajlamosak vagyunk elfelejteni, hogy Isten terve tökéletes volt, és a javunkat akarta vele, akkor el kell döntenünk, hogy közelebb kerüljünk Istenhez, tanuljunk tőle, és hogy erőt nyerjünk, hogy az Ő terveivel összhangban éljük az életünket. Minden családi és házassági válság egyben lelki válság is, amit csak Isten segítségével oldhatunk meg. Amikor követitek az Isten által felállított elveket, akkor a házasságokat és a családokat a sziklára alapozzátok, és nem a homokra. Ismert dolog, hogy minden házassági és családi válság egyben a fejlődés lehetőségét is magában hordozza. Ma előttetek is nyitva áll ez a lehetőség.

7. BIZALMAS SZÖVETSÉGESEK

Valaki egyszer azt mondta: „Könnyű házasodni. A házasságban megmaradni sokkal nehezebb. A legnagyobb művészetnek tekinthető az egy életen át tartó, boldog házasság.”

Nem kell zseninek lenni ahhoz, hogy valaki megértse ezt az igazságot. Ha csak végignézték a körülöttetek élő embereken, akikkel naponta barátkoztok, gyorsan rájöttök, hogy ez igaz.

S még ha csak néhány hónapja vagytok is házasok, máris belátátok, mekkora kihívást jelent megmaradni a házasságban, hát még boldognak maradni! Hogyan kell építeni és megőrizni az intim, szo-

ros kapcsolatot a házastárral? Hogyan hozzunk létre a bizalmi szövetséget?

A bizalmasság, amelyről mi beszélünk, olyan bizalmas kapcsolat, amelynek minden házaspár között léteznie kell - érzelmi, pénzügyi, szellemi és lelki értelemben. Habár a testi intimitás a házasságban nagyon fontos, de ha a házaspár nem éri el azt a bizalmasságot, amelyről itt beszélünk, soha nem tapasztalhatja meg a hosszú távú házassághoz szükséges közelséget. A házassági intimitás definícióját az egyik értelmező szótár a következőképpen határozta meg: „Gyengéd kapcsolat és összeköttetés, amely az egymásról való gondoskodásban, a felelősség-hordozásban, az őszinte beszélgetésekben és érzelmek kifejezésében, valamint a fontos eseményekkel kapcsolatos információk zökkenőmentes cseréjében nyilvánul meg.”

A „szövetkezni” kifejezést egyszerű értelmezni: „Csatlakozni valakihez, vagy összefogni kölcsönös kapcsolatteremtéssel, hasonlóság vagy barátság alapján.” A szövetség által egyesített házaspárok érzelmi, pénzügyi, lelki és szellemi értelemben nagyon közeli, és törekednek egymás támogatására a külvilágból vagy más emberektől származó kihívások kezelése érdekében.

Ellen White mondta: „Bármilyen figyelmesen és bölcsen kötöttek is házasságot, csak kevés házaspár tud teljesen egyesülni mindjárt az esküvő után. Az igazi házassági közösség csak az elkövetkező években jön létre.” (AH, 205)

A házasságról szóló igazság az, hogy nem számít, mennyi ideig barátkozott két ember a házasság előtt, és mennyire tűntek összeillőnek, az oknál fogva, hogy természetünk szerint mindannyian bűnösök és önzők vagyunk, a házassági kapcsolatunk természetes módon az elidegenedés és az eltávolodás felé halad.

De a jó hír az, hogy a férj és a feleség közeli szövetségessé válhat. A házasságuk fejlődhet. Mert van választási lehetőségük. Megtanulhatnak élni azzal, ami rossz, ami végül a megvetéshez, az elkeseredéshez és az elidegenedéshez vezet, vagy harcolhatnak a jó házasságért.

A legjobb döntés, amellyel közeli szövetségessé válhatunk, az, hogy Isten segítségével minden nap újra szövetkezünk. Mivel a házasság isteni ötlet, és Isten alkotta meg, hogy a számunkra és a családunk, a

szomszédjaink, a világ számára áldássá váljon, hinnünk kell, hogy Ő vágyat kelt bennünk és megadja a szükséges erőt ahhoz, hogy kedveséget és türelmet tanúsítsunk, ami segít nekünk, hogy a házasságunk sikeres legyen.

Végül az újtestamentumi igehely, a Máté 19,26 azt mondja: „Embereknél ez lehetetlen, de Istennél minden lehetséges.” Ezért meg kell tanulnunk bízni Istenben, hogy segítsen nekünk, hogy olyan legyen a házasságunk, amelyet Ő szeretne.

Ha megnézzük a bizalmasság bibliai meghatározását, amelyről itt beszélünk, az ótestamentumi igehely, az 1Móz 2,25 azt mondja nekünk: „Valának pedig mindketten mezítelenek, az ember és az ő felesége, és nem szégyellik vala.” Ez azonban a testi mezítelenség tényénél sokkal többet jelent a számunkra – értjük alatta még az érzelmi, a pénzügyi, a lelki és az intellektuális mezítelenséget is.

Bizalmasnak, közelinek, szövetségesnek lenni azt jelenti, hogy érzelmileg, pénzügyileg, lelkileg és értelmileg is oly szorosan fűződünk a házastársunkhoz, hogy minden rejtegetés nélkül állunk előtte, és ezt nem szégyelljük. Ez a mezítelenség elképzelése azt jelenti, hogy semmi sem áll közötted és a házastársad között. Ezért érzelmileg, pénzügyileg, szellemileg és intellektuálisan mezítelennek lenni azt jelenti, hogy nincs mit elrejtteni a házastársától, mert nyitottak vagytok egymás iránt, és ez csak akkor lehetséges, ha létrejött közöttetek a kölcsönös, bizalommal teljes kapcsolat. Alapvetően azt jelenti, hogy úgy döntötetek, megbíztok egymásban, és ez csak akkor következik be, ha mindkettőtök azt mutatja, hogy méltó a kölcsönös bizalomra.

8. AZ INTIMITÁS BIBLIAI MEGHATÁROZÁSA

Ha megnézzük a bizalmasság bibliai meghatározását, amelyről itt beszélünk, az ótestamentumi igehely, az 1Móz 2,25 azt mondja nekünk: „Valának pedig mindketten mezítelenek, az ember és az ő felesége, és nem szégyellik vala.” Ez azonban a testi mezítelenség tényénél sokkal többet jelent a számunkra – értjük alatta még az érzelmi, a pénzügyi, a lelki és az intellektuális mezítelenséget is.

Bizalmasnak, közelinek, szövetségesnek lenni azt jelenti, hogy érzelmileg, pénzügyileg, lelkileg és értelmileg is oly szorosan fűződünk

a házastársunkhoz, hogy minden rejtegetés nélkül állunk előtte, és ezt nem szégyelljük. Ez a mezítelenség elképzelése azt jelenti, hogy semmi sem áll közötted és a házastársad között. Ezért érzelmileg, pénzügyileg, szellemileg és intellektuálisan mezítelennek lenni azt jelenti, hogy nincs mit elrejtteni a házastársától, mert nyitottak vagytok egymás iránt, és ez csak akkor lehetséges, ha létrejött közöttetek a kölcsönös, bizalommal teljes kapcsolat. Alapvetően azt jelenti, hogy úgy döntöttek, megbíztok egymásban, és ez csak akkor következik be, ha mindkettőtök azt mutatja, hogy méltó a kölcsönös bizalomra.

Ez pedig visszavezet minket Isten, házassággal kapcsolatos szándékához, amelyet az újszövetségi szövegben fedezünk fel, a Máté 19,6-ban, ahol ezt olvassuk: „Úgy hogy többé nem kettő, hanem egy test. Amit azért az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza.”

Az egység, ahogy a Biblia a Teremtés könyvében beszél róla, igazi titok, ahogy két személy, a férj és a feleség - az újtestamentumi szöveggel (az 1 Kor 7,2-vel) összhangban - új identitást hoz létre. Ami azonban mégsem azt jelenti, hogy az egyik személy a másik uralma alá kerül. Ehelyett van két külön személyiség, sajátos jellemzőkkel, személyes tetszésekkel és nem tetszésekkel, akik azonban úgy döntöttek, hogy egyesülnek a „mi” - be, hogy „mi” -vé legyenek. És ezért, amikor egyikük megsérül, a másiknak is fáj; amikor egyikük boldog, a másik is vele örül, mert úgy döntöttek, hogy közeli szövetségesekké válnak.

A modern családok számára csak akkor van remény, ha világosan megértik, hogy mi okozza a házasságon belüli elidegenedést és eltávolodást, hogy a házastársak kiiktathassák az ilyen magatartást. Amit tudunk, a házasság tanulmányozása alapján az az, hogy akadályok vannak az egység megteremtésében, amelynek azonban a házastársak között léteznie kell ahhoz, hogy szoros szövetségesekké válhassanak.

Az egység útjában álló akadályokból, amelyekről beszélünk, olyan jelenségeket emelünk ki, mint: (1) önvédelem és az elutasítástól való félelem, (2) bűn és önzés, (3) tudáshiány.

A miatt, amit sokan átéltünk a gyermekkorunkban, mi emberek, hajlamosak vagyunk az önvédelemre és félünk az elutasítástól minden alkalommal, amikor valaki más véleményen van. Ezek a bizonytalanság jelei. Az ilyen viselkedés sajnos nagyon gyakori a házasságban.

Persze, említettük már azt is, hogy mindnyájan bűnösök vagyunk. És ez a tény a felelős a bennünk meggyökerezett önzésért. Azt akarjuk, hogy minden úgy legyen, ahogy mi mondjuk, csak azért, mert mi mondtuk. Ez pedig nehezíti a másik személlyel való bizalmi kapcsolat kialakítását, aki úgy gondolja, hogy másképp járunk el, mint szeretné. És akkor végül hiányzik még a szoros kapcsolat fenntartásához szükséges tudás. Nem tudunk jól kommunikálni. Nem tudjuk, hogyan kell megoldani a konfliktust. Nem tudjuk, hogyan kell létrehoznunk az intimitást a kapcsolatokban. Tehát, amikor ilyen akadályok vannak a családi kapcsolatokban, nem válhatunk közeli szövetségessé. Ahhoz, hogy intim szövetségessé váljunk, a következő tényezőket kell bevinnünk a házasságunkba:

Először is, az egységet, amely a Biblia által említett „egy test” tapasztalatát képviseli. Ez egy megállapodás az érzelmi, a pénzügyi, a lelki és a szellemi egységről, amelynek minden sikeres házasságban léteznie kell.

Ezután az a kitartás, amely a választott házastárral való „holtomiglan-holtodiglan” házasság megtartásához szükséges. De nem jelenti azt, hogy amennyiben elváltok, hogy akkor Isten nem fog többé szeretni titeket. De Isten utálja az elválást, mivel az elválasztja az embereket és fájdalmat okoz nekik. Magától értetődik, hogy a bántalmazás és a hitelenség elpusztítja a házassági kitartást. Ezt mindenképpen el kell kerülni, hogy a házassági kapcsolat olyan lehessen, amilyent Isten szeretne, hogy legyen.

Végül pedig a nyitottság, amely magában foglalja a házastársak egymás iránti őszinteségét. E kapcsolatban nem kell magukat szégyellniük. Ez a biztonságos és gondoskodó környezet, mert a férj és a feleség is világosan megérti, hogy ugyanabban a csapatban vannak, és hogy nincs mit rejtegetniük egymás elől.

Ahhoz, hogy a házaspárok bizalmas szövetségessé válhassanak, ezt el kell dönteniük, s ez a döntés türelmessé, kedvessé teszi a házastársakat, akik megvédik egymást bárkitől és bármilyen külső hatástól, amely a kapcsolatuk romlását okozhatná. Bizalmas szövetségessé válni azt jelenti: naponta elfogadjuk azt a gondolkodásmódot, amelyen keresztül a házassági kapcsolat boldogságot, beteljesedést és elégedettséget eredményez.

9. UDVARIASSÁGGAL FŰSZEREZETT KOMMUNIKÁCIÓ

Azok, akik eldöntötték, hogy jó kommunikációt fognak fenntartani a szeretteikkel, azoknak jó családi kapcsolataik vannak. Amikor azokra gondoltok, akiket valóban szerettek a családokban, könnyebben megértitek, hogy miattuk érzitek magatokat olyan jól; a módszer miatt, ahogy beszélnek veletek, vagy hallgatnak titeket.

Ha egészséges és jó családi kapcsolatokra vágytok, akkor fontos, hogy elsajátítsátok a kedves, jóindulatú, részvételtjes, áldásos kommunikációt.

Amikor azt mondjuk áldásos, akkor lelki kifejezésre gondolunk, a meg nem érdemelt isteni hajlandóságra, szeretetre, az emberiségnek adott nagylelkű ajándékára. A szánalom, az irgalom meg nem érdemelt dolog. Ahogy Isten megbocsátja a vétkeinket, habár nem érdemeljük meg, úgy az irgalommal teljes, jóindulatú, részvételtjes, áldásos kommunikáció is a meg nem érdemelt módon való kommunikációt jelenti.

Az ótestamentumi könyvben, a Példabeszédek 25,11-ben olvassuk: „Mint az arany alma ezüst tányéron: olyan a helyén mondott ige!”

Éppen így érhető el a családban a békés, boldog élet – úgy használva a szavakat, mint arany és ezüst ajándékokat, amellyel naponta megajándékozhatjuk egymást, még akkor is, ha a szeretteink közül valaki nem érdemli meg. Ismertek-e valakit a családokban, akivel udvarias, jóindulatú kommunikációt kellene folytatnotok? Legtöbbször könnyen válaszolnak erre a kérdésre, mert szinte mindenkinek vannak olyan rokonai, akivel problémás a kapcsolata.

Azok az emberek, akik alig gondolkodnak az egészséges családi kapcsolatok kialakításán, nem tudják irányítani a maguk viselkedését. Ahelyett, hogy ébren órködnének azon, hogy mit is mondjanak, amikor valamely családtaggal beszélgetnek, önmaguk helyett másat okolnak a veszekedés elkezdéséért, és indokoltnak tartják azok megsértését. Ezek az emberek reaktívan és nem proaktívan reagálnak. Nem hoznak létre szünetet az adott személy kijelentése és a saját válaszuk között, ezért a következményekre se gondolnak, se arra, hogy milyen

hatással lesz majd a válaszuk a kettőjük kapcsolatára. Ezért nem is iktatnak be szünetet, nem gondolkodnak, és nem azt választják, ami a családtaggal való jó kapcsolatuknak megfelelne.

Milyen felelősséget visel a férj, akinek megsértették az érzéseit? Függetlenül attól, hogy a felesége olyat mondott, ami fájt neki, joga van-e úgy válaszolnia, hogy azzal megsértse a feleségét? Természetes, hogy nincs joga. Valójában ez egy lehetőség arra, hogy áldásosan kommunikáljon, ahogy a feleség nem érdemli meg. Ez a kegyelmesség jelentősége. A férj tartson szünetet tehát, gondolkodjon és válassza ki azt a választ, amely segít neki abban, hogy fenntartsa az erős és egészséges családi kapcsolatot, mindamelllett, amit a felesége mondott neki.

Tény az, mivel ugye emberek vagyunk, hogy még ha nincs is szándékunkban megsérteni valamely családtagot, elkerülhetetlenül mondvunk vagy teszünk valamit, amivel fájdalmat okozunk valamelyiküknek. Amikor ez megtörténik, alkalmunk van arra, hogy bocsánatot kérjünk, a másik személynek meg alkalma van arra, hogy megbocsásson; így az adott félnek lehetősége van arra, hogy felelősséget vállaljon azért, amit tett, ahelyett, hogy túlérzékenységgel vádolná a másik felet. A feleség tehát elmondhatja, hogy sajnálja, hogy megsértette a férje érzéseit, habár nem szándékosan tette. A feleség szünetet tarthat, át-gondolhatja és kiválaszthatja a választ, amely segít neki abban, hogy erősebb, jobb kapcsolatot építhessen a férjével.

Az áldásos kommunikáció eredményességéről szólva, az újtestamentumi bölcs megállapítás nagyon gyakorlatias és hasznos: „Azért, szeretett atyámfiai, legyen minden ember gyors a hallásra, késedelmes a szólásra, késedelmes a haragra.” (Jakab 1,19)

Vannak, akik úgy gondolják, hogy a nőknek és a gyermekeknek gyorsaknak kell lenniük a hallásra és késedelmesnek a szólásra, késedelmesnek a haragra, de a bölcs bibliai tanács azt mondja, hogy legyen „minden ember” gyors a meghallásra és késedelmes a szólásra, illetve válaszolásra. Ez azt jelenti, hogy a családban senki sincs felmentve a felelősség alól; az alól, hogy kedvesen kommunikáljon, hogy áldásosan kommunikáljon. Gyakran előfordul, hogy a jó kommunikáció a sikeres hallgatás képességének az elsajátításával kezdődik, a családi kapcsolatok javítása érdekében.

10. NINCS MENTSÉG A CSALÁDON BELÜLI ERŐSZAKRA

Nyilvánvaló, hogy nem kell messzire mennünk ahhoz, hogy megértsük, hogy az erőszak az egész emberi társadalmat érintette, és hogy vannak olyan esetek a világon, amelyek soha nem fognak a napilapok címlapjára kerülni.

Habár nem tudjuk ellenőrzésünk alatt tartani a körülöttünk lévő világban történő erőszakot, az örömteli hír az, hogy Isten hatalma és segítsége révén korlátlan mennyiségű önkontroll áll a rendelkezésünkre, és hogy ez mindenki számára elérhető, aki kéri és elfogadja. Isten Igéje, a Biblia, tele van az egészséges és erős kapcsolatok kiépítésére vonatkozó tanácsokkal, különösen a családi kapcsolatainkat illetőleg.

Sajnos sok esetben a bántalmazók visszaélnék a Bibliával és a teológiájával, hogy azzal igazolják bántalmazó magatartásukat. Emellett sok jó szándékú támogató, ugyancsak visszaél a Bibliával, hogy meggyőzze az áldozatot, hogy tovább tűrje a családi erőszakot. A Bibliával való ilyen fajta visszaélés veszélyes lehet, sőt halálos is a bántalmazást és erőszakot tűrő személy számára. A felelős társadalmi környezet már nem hallgathat róla.

Az elhallgatással a családon belüli erőszakot csak támogatjuk, és semmilyen változást nem érünk el vele. Minden társadalmi környezetnek és különösen az egyháznak arra kell törekednie, hogy segítse a családokat az erőszak megállításában és vezessék őket, hogy egészségesebb környezetet teremtsenek a gyermekek, a tizenévesek és a felnőttek fejlődéséhez.

Bárki is a családi erőszak áldozata, nem egyeztethető össze Isten tervével az emberiség számára.

A családon belüli erőszak magában foglalja a fizikai, a szexuális és az érzelmi bántalmazásokat. És itt nincs hierarchia - minden formája pusztító.

A fizikai bántalmazás olyan cselekményeket is magában foglalhat, mint a lökdösés és a rúgás, de sokkal veszélyesebb támadások is lehetnek. Bár kisebb sérülésekkel kezdődhet, az ilyen típusú erőszak gyilkossághoz is vezethet.

A szexuális bántalmazás elfogadhatatlan érintésre és szóbeli üzenetekre utalhat. A nemi erőszak, a nemi kényszerítés és vérfertőzés szintén ebbe a kategóriába tartozik.

Az érzelmi visszaélések olyan cselekményeket tartalmaznak, amelyek megalázzák vagy hátrányosan befolyásolják az egyént. Szóbeli fenyegetések, dühkitörések, sértő szavak, a tökéletesség megkövetelése és a karakter vagy a személyiség alábecsülése. A végletes birtoklási vágy, az elszigetelődés és a másik személy megfosztása gazdasági eszközöktől – ez az adott személy pszichológiai vagy érzelmi bántalmazásának egyik formája. És nincs felismerhető profilja a bántalmazónak vagy az áldozatnak. Egyik is, másik is lehet különféle korosztályú, tartozhat más-más etnikai csoporthoz, szociális-gazdasági osztályhoz, lehet eltérő foglalkozású, vallású vagy vallás nélküli.

Sok bejelentett esetben a bántalmazó mindig férfi. De nő is lehet. De az egészséges és jó kapcsolatokban azonban nincs helye a bántalmazásnak, erőszaknak.

A bántalmazók úgy vélik, hogy joguk van bántalmazniuk a családjukat. A bántalmazási hajlam, annak érdekében, hogy mindent az ellenőrzésük alatt tartsanak, a korábban megtanult dolgok tükröződése. Különféle módszerekkel, a bántalmazó megtanulta, hogy az a személy, aki nagyobb és erősebb (legtöbbször a férfi), megverheti a többieket „az ő javuk érdekében”, vagy azért, mert „szereti őket”.

A bántalmazók különféleképpen tanulják meg az erőszakos viselkedést, a szülők és a társaik megfigyelését, a bibliai tanítás kiforgatását, a médiák viccekben, karikatúrákban, filmekben közölt tartalmát is beleértve, amely úgy mutatja be a kontrollt és az erőszakot, mint a normális élet részét. Olykor a bántalmazók is úgy vélik, hogy bántalmazták őket. Ez nem áll. Az áldozat viselkedése nem váltja ki a bántalmazó erőszakos viselkedését. A bántalmazó ellenőrzi az általa végzett erőszakos cselekedetet, az áldozat nem.

Ha otthonotokba is behúzódott az erőszakos viselkedés, akkor arra kérünk benneteket, hogy még ma mentsétek fel tőle az otthonotokat és a családotokat. Legyetek tudatában az erőszak jelenlétének, minél hamarabb kérjétek tanácsot és szakértői segítséget, hogy elkezdődhes-

sen a gyógyulás folyamata. Egy ilyen lépés már ma reményt hozhat a családokba.

11. A HÁZASSÁGI GONDOK ÉS A VÁLÁS MEGELŐZÉSE

Nem szükséges nagy megfigyelés annak megállapításához, hogy a házasság világszerte nagyon válságos helyzetben van. Mindenki ismer valakit, talán éppen a rokonságból, aki már elvált. Azokban az országokban, ahol nem engedélyezik a válást, ott a párok ugyanabban a házban élnek, de külön életet folytatnak, vagy nagy a feszültség közöttük. Bizonyára átéltük már mi is, vagy valaki folytán részünk volt annak megismerésében, milyen fájdalmasak a megromlott kapcsolatok.

Figyelembe véve ezt az elrettentő valóságot, hogyan maradhat meg egy pár a házasságban és lehet boldog egy életen át? Hogyan építhet ki egy házaspár egy modern társadalmi környezetben egy életen át tartó házasságot, hogy az még boldog is legyen? Megakadályozhatjuk-e valahogy a házassági problémákat és a válást? A jó hír az, hogy a házaspárok megmaradhatnak és boldogok maradhatnak a házasságban, csökkenthetik a feszültséget, és a megromlott kapcsolatukat nem kell feltétlenül válással zárniuk.

Mindnyájan hallottuk a kifejezést, vagy talán magunk is voltunk „szerelmesek”. Így nevezik ezt a modern világban. Ez az a szédületes, izgalmos érzés, amit akkor tapasztaltok, amikor találkoztok valakivel, aki erősen vonz benneteket; de ez nem szeretet. Ez csak a test természetes válasza azokra a neurokémiai vegyületekre, amelyek az agy limbikus rendszerében választódnak ki, amikor meglátunk valakit, aki tetszik nekünk. Ezt inkább nevezném elvakultságnak, vagy rajongásnak.

Egy másik fontos tény, hogy ez a szédítő érzés nem tartható meg ugyanazzal a személlyel, amennyiben nem határozzuk el magunkat, hogy naponta pozitívan összekapcsolódunk vele. A hatalmas erő, ami kezdetben összekapcsolt minket, gyengül, amikor abbahagyjuk a csodálatos dolgokat, amelyeket a kapcsolat kezdetén tettünk, és amikor gondoskodnunk kell mindennapi életkötelezettségeinkről. Amikor el-

tűnnek a romantikus érzések, az emberek hajlamosak azt hinni, hogy már nem szeretik egymást.

Szerelmesnek lenni nagyon jó érzés. De a kapcsolatok dinamikusak, és folyamatosan változnak. Ezért, függetlenül attól, hogy milyen mélynek tűnik is ez a szeretet, mégiscsak az érzésen és az odaadás rendkívül sekély szintjén alapul, amely végül gyengül vagy eltűnik. De sok erőfeszítéssel, befektetett idővel, odaadással és fenntartási szándékkal tovább fejleszthető és megtartható – vagy újra feléleszthető – a szeretet, amely megfelelő, stabil és tartós.

A házasság építése olyan, mint a házépítés. Szükség van egy tervre és a hajlandóságra, arra, hogy keményen dolgozzunk rajta. Megemlítjük az építés öt alapvető lépését, amelyek az erős és egészséges házassághoz szükségesek.

1. Építsétek a házasságotokat az igazi szeretetre

A valódi szeretet megköveteli egymás igényeinek a megértését és a hajlandóságot, hogy néha önmegtagadást tanúsítsunk a kapcsolat megőrzése érdekében. A valódi szeretet sok erőt és önmegtagadás igényel, de azt az elhatározást is, hogy a lehető legjobb házasságot hozzuk létre.

2. Fogadjátok el egymás hibáit és hiányosságait

A házasságban meg kell tanulnunk egymást értékelni és elfogadni azt, hogy egyikünk sem tökéletes. Legyen a házasságunk áldásokkal teli. Akkor is szívélyesek lehetünk egymáshoz, amikor valamelyikünk azt nem érdemli meg.

3. Hallgassátok meg egymást

A legtöbb kapcsolatban arra panaszkodnak a partnerek, hogy nem kielégítő a kommunikáció, illetve hogy hiányzik a minőséges odafigyelés, meghallgatás. A jó kommunikációjú párok tudják, hogy egymás aktív meghallgatása a házasságuk szükséges tényezője.

4. Gyakran bocsássatok meg

A megbocsátás minden kapcsolatban felgyorsítja a gyógyulást és a megbékélést.

5. Többet ölelkezzetek

A legtöbb pár alig várja az esküvőt, hogy élvezhesse a házasság fizikai előnyeit. De amikor elkezdődik a mindennapi élet, és amikor a házasság újdonsága véget ér, elfelejtjük, hogy mit tettünk az elején. Az ölelés egy egyszerű módja a napenkénti kötődés felújításának.

Ha hajlandók vagytok ezeket az eljárásokat alkalmazni a házasságok építésénél, akkor egy olyan házasságot építetek, amely ellenáll az élet viharainak. Habár minden házasságot, meghatározott pillanatokban, érhetnek bajok, a vihar alatt mégsem törik meg. A párok, akik megtanultak csapatként, jóban-rosszban együtt dolgozni, tanúi lesznek annak, hogy a házasságuk nem csak túléli, hanem - ha végig kitar-tanak -, mindketten „örökre boldogok lesznek”!

12. MEGTALÁLNI A BÉKÉT AZ EGYEDÜLLÉTBEN

Tény az, hogy házasságot kötni nem nehéz; de megmaradni a házasságban sokkal nehezebb. Akkor mit kellene az egyedülálló nőnek vagy férfinak tennie addig, amíg meg nem találja a házassághoz megfelelő személyt, figyelembe véve a nagyon erős szexuális kihívásokat és a szexuális üzenetek állandó jelenlétét a mai posztmodern világban?

Amikor ezt a nagyon fontos kérdést vizsgáljuk, érdemes megjegyezni, hogy a szexualitás isteni elképzelés, és kétségtelenül nagyon jó. Azonban minden, amit Isten teremtett a mi javunkért, a Gonosz megpróbálja tönkretenni. Akárcsak Éva tapasztalata a kígyóval az Éden kertjében, a gonosz ellenség továbbra is vonzó helyettesítéseket talál Isten életadó tanácsaira, remélve, hogy elfogadjuk az ő hazugságait, amely minket végül a fájdalomhoz, és a szenvedéshez vezet.

Az erről való gondolkodás helyes megkezdéséről, Stephen Covey, „Az elképesztően hatékony családok hét szokása” című könyvében azt mondja, hogy egy nagyon fontos szokás a második pont alatti, amely a célról szóló gondolkodással foglalkozik. Ezt a szokást egy repülőgép repülésével hasonlította össze. Amikor a repülőgép egyik helyről a másikra repül, és a pilótának repülési tervet kell készítenie, figyelem-

be véve a végső célállomást. Ez azért döntő jelentőségű, mert az utazás során rendszeresen viharokat is tapasztalnak, amelyeknek a pilóták ilyenkor fölébe emelkednek, vagy megkerülik őket. De ha a világos céllal rendelkező repülési tervet szem előtt tartják, és mindaddig, amíg a pilóták megtartják ezt a tervet, nagyobb a valószínűsége, hogy a repülőgép a végső célállomáson a tervezett időben fog leereszkedni.

Ugyanez vonatkozik az életünkre is. Már az utazás kezdetén egyértelműen meg kell határoznunk magunknak a kapcsolatunk végső célját. És amint egyetértünk abban, hogy milyen életet akarunk élni, meg kell hoznunk és közölnünk kell a tervet az általunk választott úti célra vonatkozólag. A „repülési” tervünk az értékeinket is magába foglalja. Meg kell határoznunk, hogy „a repülés során” melyik értékeket szeretnénk tiszteletben tartani, melyeket fogjuk mellőzni ahhoz, hogy biztonságosan el tudjuk érni a kitűzött életcélunkat.

Ha életünk repülési terve magába foglalja a Bibliában megtalálható értékeket, amelyeket erkölcsi irányítúnak választottunk, akkor valószínűleg az utazásunk elején kiválasztott helyre érkezünk.

A szexuális erkölcstelenséghez vezető csapdák egyikét az ember gondolatai jelentik. Az, amit az ember gondol, nagyban kapcsolódik ahhoz, amit néz vagy hallgat. Az emberiség történelmében még soha, az általunk nézett és hallgatott erkölcstelen tartalom hatása nem volt olyan nagy, mint ma. Az internet sok szempontból enyhítette az emberek életét a világ minden táján, ugyanakkor megnehezítette az ember erkölcsének a megőrzését. A sok ember számára elérhető számítógépek, táblagépek és okos telefonok mellett jó erkölcsűnek maradni igazi kihívást jelent. Fontos megjegyezni, hogy az egyedül élő egyén nem az egyetlen, aki ki van téve ennek a kísértésnek, hanem, hogy minden emberre is vonatkozik – akár házasság, akár nem. Ezért a Biblia, a Példabeszédek 4, 23-ban azt mondja: „Minden féltett dolognál jobban őrizd meg szívedet, mert abból indul ki minden élet.”

Annak érdekében, hogy békét leljetek, noha egyedül vagytok, fontos, hogy még időben meghatározzátok az értékeiteket; eldöntsetek, hogy tartani fogjátok magatokat hozzájuk, és hogy bízni fogtok Istenben, aki mindenkor megadja nektek az erkölcsi erőt, hogy naponta ezek szerint éljete.

13. FÖLDI ÉS MENYEI JUTALOM

Az egyedülálló keresztény otthon a keresztény vallás valóságának erős bizonyítéka – bizonyíték, amelyet senki sem tud megdönteni.

Sokkal több boldog szülőre és boldog hívőre van szükségünk... Szülők, nektek világítanotok kell, és a világosság forrásának lennetek! Úgy fényeskedjete, mint lámpások. Legyetek otthonotok világossága, amely fényt vet az útra, amelyen a gyermekeiteknek kell haladniuk. Ha így cselekszete, a fényetek az otthonotokon kívül álló személyekre is kiterjed.

Ha a szülők jól nevelik a gyermekeiket, ők maguk is örülni fognak a gyermekeik keresztény jellemébe befektetett fáradozásuk eredményének. A lehető legjobban szolgálják az Istent, ha a világnak egy rendezett és jól szervezett családot adnak át, amely nem csak istenfélő, hanem tiszteli és magasztalja Őt más családokra gyakorolt befolyása által; meg is kapják jutalmukat. Keresztény szülők, a ti kötelességetek, hogy irányítsátok gyermekeitek lépéseit a lelki életük útján is.

A jutalmat azok kapják meg, akik időben elvetik az igazság magvát a szívekbe, és ápolják azt.

A szülőknek munkálkodniuk kell, figyelembe véve a jövőbeni betakarításukat. Komolyan kell imádkozniuk, míg könnyek közt vetnek sok-sok csüggesztő körülmény közepette. A betakarítás során sok szülő örömmel jön majd, kévéit emelve.

A menny öröme a családban kezdődik. - A menny és a föld ma sincs távolabb egymástól, mint annak idején, amikor a pásztorok az angyalok énekét hallgatták. Az emberiséget ma éppúgy körülveszi a menny szerető gondoskodása, mint akkor, amikor egyszerű emberek mindennapi foglalkozásuk végzése közben fényes nappal angyalokkal találkoztak, és a szőlőskertben vagy a mezőn mennyei hírnökökkel beszélgettek. Hozzánk épp ilyen közel lehet a menny napi teendőink végzése közben. Isten angyalai kísérik azok lépteit, akik Isten parancsolataiban járnak. (AH, 534.)

A földi élet a mennyei élet kezdete. Az igazi földi nevelés bevezetés a menny alapelveibe. Itteni életünk kiképzés az ottani életre. Amik

most vagyunk jellemben és szent szolgálatban, az biztos előrevetített árnyéka annak, amivé leszünk. (AH, 535.)

Isten azt kívánja, hogy a mennyei tervet valósítsák meg és mennyei rend és összhang uralkodjon minden családban, minden gyülekezetben és minden intézményünkben. Ha az Ő szeretete járná át a társadalmat, akkor meglátnánk a nemes alapelvek kibontakozását a keresztény finomságban, előzékenységben és a keresztényi emberszeretetben azok iránt, akiket Krisztus vére megvásárolt. Lelki átalakulás lenne látható minden családjunkban, gyülekezetünkben és intézményünkben. Amikor ez az átalakulás megtörténik, akkor az egyének olyan eszközzé válnak, akik által Isten közli a menny világosságát a világ számára, és így az isteni fegyelmezés és tanítás alkalmassá teszi az embereket a menny társaságára. (AH, 535.)

Kiadja: A Keresztény Adventista Egyház Főbizottsága
Belgrád, Radoslav Grujić u. 4.
Előkészítette: A Főbizottság Szombatiskolai Osztálya
Felelős: Igor Bosnić
Sokszorosítva: A kiadó irodájában – 2019
Istentiszteleti használatra